

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 273/2021-11

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

20.7. 2022

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnica in sodnika mag. Nadja Marolt kot predsednica ter dr. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: _____, ki ga zastopa
odvetnica v Ljubljani, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA
SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22,
Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Dimnikarstva Dovrtel d.o.o. Kranj št. 1/2020 z dne 21. 9.
2020 in odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-241/2020/5 z dne 18. 12.
2020,

na seji **20. julija 2022**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z drugostopenjsko odločbo zavrnila pritožbo tožnika zoper odločbo Dimnikarstva Dovrtel d.o.o., s katero je prvostopenjski organ delno zavrnil zahtevo tožnika za dostop do informacij javnega značaja.
2. V obrazložitvi drugostopenjske odločbe je navedeno, da je tožnik na Dimnikarstvo Dovrtel d.o.o. naslovil zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je navedel, da se želi seznaniti z dokumentacijo, ki jo organ vodi skladno z Zakonom o dimnikarskih storitvah in Uredbo o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom. Prejeti je želel dokumente in podatke iz evidence o opravljenih dimnikarskih storitvah, o morebitnih ugotovljenih pomanjkljivostih pri izvedbi pregleda ali meritve in datumih odprav pomanjkljivosti in sicer za lokacije
, za leta 2016, 2017, 2018, 2019 in 2020. Prvostopenjski organ je njegovo zahtevo zavrnil, razen v delu, ki se nanaša na leto 2016, pri čemer je prekril osebne podatke. V zavrtnem delu je zadevo odstopil v reševanje Ministrstvu za okolje in prostor, ki vodi evidenco EVIDIM. V obrazložitvi odločbe je pojasnil, da se je dimnikarska dejavnost po prejšnji ureditvi opravljala kot koncesionirana javna služba, z Zakonom o dimnikarskih storitvah pa je bil prejšnji sistem nadomeščen z licenčnim, posledično pa so koncesije in s tem javna pooblastila družbe od 1. 1. 2017 prenehale in organ ni več zavezanec po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Pač pa je prvostopenjski organ tožniku posredoval podatke, s katerimi razpolaga (za l. 2016) v zvezi z njegovo zahtevo, pri čemer so podatki o uporabnikih kakor tudi o dimnikarjih zakriti.
3. Tožena stranka je ugotavljala, ali je prvostopenjski organ zavezanec po ZDIJZ oziroma do kdaj je bil zavezanec po ZDIJZ. Skladno s 1. členom ZDIJZ so med drugim zavezanci za dostop do informacij javnega značaja tudi nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb. Prvostopenjski organ Dimnikarstvo Dovrtel je gospodarska družba in kot takšna je lahko zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, če je nosilec javnih pooblastil oziroma izvajalec javne službe. V

—

predmetni zadevi ni sporno, da je bil ta organ izvajalec javne službe do leta 2017. Družba je namreč v skladu s takrat veljavno uredbo opravljala dimnikarsko službo, ki se je opravljala kot državna gospodarska javna služba. V skladu s 4. členom tedanje uredbe se je dimnikarska služba opravljala s podelitvijo koncesije. Koncesije je podeljevala Vlada Republike Slovenije za obdobje do 31. 12. 2016. Takrat je prejšnja uredba nehala veljati in je pričel veljati Zakon o dimnikarskih storitvah, ki je način izvajanja dimnikarskih storitev uredil drugače. Iz navedenega zakona izhaja, da se dimnikarske storitve ne izvajajo več kot državna gospodarska javna služba, ampak je dimnikar fizična oseba, ki je imetnik licence in izvaja dimnikarske storitve za dimnikarsko družbo, ki je vpisana v evidenco po tem zakonu. Dimnikarska družba je lahko gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki na podlagi dovoljenja opravlja dimnikarske storitve kot gospodarsko dejavnost. Glede na navedeno prvostopenjski organ od 1. 1. 2017 ni več izvajalec javne službe, posledično pa tudi ni več zavezanec za dostop do informacij javnega značaja. Tožnik temu oporeka in se sklicuje na to, da je dimnikarstvo še vedno dejavnost, ki se opravlja v javnem interesu. Vendar slednje ni dovolj za to, da je mogoče organ šteti za zavezanca po ZDIJZ, saj tudi če dela v javnem interesu, ne opravlja več dejavnosti kot javno službo, ampak kot gospodarsko dejavnost na trgu. Iz sodb Upravnega sodišča RS I U 1682/2015 in I U 1654/2015 izhaja, da mora biti režim javne službe izrecno določen z zakonom, sicer ni mogoče šteti, da subjekt tovrstno dejavnost opravlja, posledično pa tudi ne gre za zavezanca po ZDIJZ. Ne drži navedba tožnika, da organ razpolaga z informacijami in da jih je tožniku dolžan posredovati. Irelevantne so navedbe tožnika, da organ zagotovo razpolaga z informacijami iz obdobja po letu 2017, saj navedeno dejstvo na odločitve v konkretni zadevi ne bi vplivalo, ker od tega datuma dalje organ ni bil več zavezanec za dostop do informacij javnega značaja.

4. Tožena stranka nadalje navaja, da ni sporno, da dokumenti iz leta 2016 izvirajo iz delovnega področja organa, saj je tedaj opravljal gospodarsko javno službo. Organ z dokumenti razpolaga, saj jih je poslal tožniku in se nahajajo v materializirani obliki. Med tožnikom in organom pa je sporno, ali je organ na posredovanih dokumentih pravilno prekril lokacije (naslove objektov). Navedene podatke je namreč prekril iz razloga varstva osebnih podatkov. Tožnik je svojo zahtevo opredelil na način, da je zahteval informacije, vezane na konkretne lokacije (naslove objektov). Tožena stranka je z vpogledom v javne evidence GURS preverila lokacije navedenih objektov in ugotovila, da ne gre za večstanovanjske objekte, ampak enostanovanjske hiše v naselju hiš. Posledično predstavlja podatek o naslovu v povezavi z ugotovitvami na posameznem dokumentu osebni podatek posameznika, ki je lastnik predmetne hiše. Podatek o lokaciji namreč predstavlja navedbo identifikatorja, na podlagi katerega je mogoče določiti posameznika, na katerega se nanašajo ugotovitve in dejstva na posameznem zahtevanem dokumentu. Tožnik pa je v svoji zahtevi izrecno

navedel, da osebni podatki na zahtevanih dokumentih niso predmet njegove zahteve, zato organ navedenih podatkov ni bil dolžan posredovati tožniku.

5. Tožnik v tožbi navaja, da mu je prvostopenjski organ posredoval dokumentacijo za leto 2016, kjer so bili podatki za neznane lokacije v v katerih so podatki delno nerazložni, vsekakor pa iz njih poleg tega, kje so bile opravljene storitve, ni razvidno, da so bile opravljene vse storitve po uredbi. Prvostopenjski organ pa je v celoti zavrnil zahtevo za posredovanje informacij za leta 2017, 2018, 2019 in 2020, ker je s 1. 1. 2017 prenehala koncesija in od takrat naprej ni več zavezanec za informacije javnega značaja. Podatki lokacij so bili prekriti iz razloga varovanja osebnih podatkov, tožnik pa je temu nasprotoval in zatrjuje, da ne gre za varovane osebne podatke. Prvenstveno gre za javni interes in zakonsko dolžnost uveljavljati veljavne predpise v Republiki Sloveniji. Nadalje tožnik navaja, da je tožena stranka v odločbi napačno navedla, da je tožnik v svoji vlogi za dostop do informacij javnega značaja izrecno zahteval, naj se prekrije lokacija, na katero se nanaša dokument in ta lokacija naj bi bila sama po sebi osebni podatek. Po mnenju tožnika lokacija sama po sebi ne pomeni nobenega osebnega podatka. Tožečo stranko zanimajo zagotovljeni ukrepi za nadzor nad malimi kurilnimi napravami na točno določenih lokacijah. To ni osebni podatek, ker je razviden iz javnega vpogleda v e-prostor GURS. Dimnikar je po zakonu nedvoumno nosilec javnih pooblastil in je zmotno mnenje tožene stranke, da so mu ta pooblastila prenehala s prenehanjem koncesijskega razmerja. Ima javna pooblastila, dana s samim zakonom (pregledi kurilnih naprav 1x letno, čiščenje teh naprav, ...) ali pa mu jih dodeli pristojni inšpektorat. Dimnikarska služba dela v javnem interesu. Napačna je tudi trditev, da je edino Ministrstvo za okolje in prostor zavezano dajati podatke o opravljanju dimnikarskih storitev. Poleg tega ni dovoljeno omejiti dostop do informacij javnega značaja, če gre za podatke glede emisij v okolje, zato stališče tožene stranke v odločbi pomeni ne samo kršitev ZDIJZ ampak tudi neposredno kršitev evropske zakonodaje. Poleg tega iz sodbe upravnega sodišča izhaja, da je tudi Študentska organizacija Slovenije nosilec javnega pooblastila. Izhajalo se je iz tega, da izvaja naloge pri subvencioniranju študentske prehrane, za kar je pooblaščen s strani ministrstva, pristojnega za delo. Zato bi se moralo tudi dimnikarstvo obravnavati kot nosilca javnega pooblastila. Tožnik predlaga, naj sodišče odloči, da se tožniku omogoči dostop do zahtevanih informacij tako, da mu zavezanec izroči vso dokumentacijo, ki jo je zahteval v svoji vlogi, s čimer smiselno zahteva odpravo prvostopenjske odločbe, podrejeno pa, naj drugostopenjsko odločbo odpravi in vrne zadevo toženi stranki v novo odločanje. Zahteva tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru z zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da dejstvo, da se dimnikarstvo opravlja v javnem interesu, ne pomeni, da gre za zavezanca za dostop do informacij javnega značaja. Takšno stališče je sprejelo tudi Upravno sodišče RS v sodbah I U 1682/2015 in I U 1654/2015. Dimnikarstvo Dovrtel nima več javnega

pooblastila, kot samostojni podjetnik pa tudi ni pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Ni ga mogoče uvrstiti pod nobeno od zakonsko predvidenih kategorij za zavezanca za dostop do informacij javnega značaja. Vprašanje, zakaj informacije niso bile vpisane v evidenco ministrstva in ali bi morale biti vpisane, ni v pristojnosti tožene stranke. Ker prvostopenjski organ od leta 2017 ni več zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, tožena stranka dokumentov, ki so nastali po tem letu, ni presojala, pri čemer je povsem irelevantno, ali bi določene informacije morale biti vpisane v javno evidenco pri zavezancu za dostop do informacij javnega značaja, saj slednje ne predstavlja zakonske podlage, na podlagi katere bi bilo Dimnikarstvo Dovrtel dolžno prosilcem omogočiti dostop do teh podatkov. Sklicevanje na sodbo glede statusa Študentske organizacije Slovenije pa je za ta primer povsem irelevantno, saj se vsaka sodba sodišča oziroma odločba tožene stranke nanaša na okoliščine konkretnega primera, ki se med seboj razlikujejo. Podatek o lokaciji kurilne naprave hkrati predstavlja tudi podatek o naslovu posameznika, ki je lastnik enostanovanjske hiše. Zato podatek o lokaciji ni zgolj nek splošen lokacijski podatek, ampak v kontekstu zahtevanih podatkov predstavlja osebni podatek posameznika, lastnika nepremičnine na navedenem naslovu. Tožeča stranka je v pritožbi zgolj omenila, da so podatki delno nerazložni. Dostop do podatkov iz leta 2016 je bil tožniku ugoden, ugodilna odločba je postala pravnomočna in izvršljiva in ni bila predmet presoje v postopku izdaje izpodbijane odločbe pri toženi stranki. Če pa tožnik meni, da določeni podatki na dokumentih niso dovolj razvidni, mu odločba v tem delu daje podlago, da od prvostopenjskega organa zahteva informacije na način, da bo seznanjen tudi s tistimi deli dokumentov, za katere meni, da niso razložni. Tožena stranka predlaga, naj sodišče odloči brez glavne obravnave. Predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

7. Sodišče je v postopek kot stranko z interesom pritegnilo tudi Dimnikarstvo Dovrtel, ki pa na tožbo ni odgovorilo.

K točki I izreka:

8. Tožba ni utemeljena.
9. ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.
10. Sodišče ugotavlja, da dejstva, na katerih temeljita obe odločbi, med strankama niso sporna, kar pomeni, da ni sporen obstoj dokumentov in podatkov iz evidenc o opravljenih dimnikarskih storitvah, ki se nanaša na leto 2016, ko je bilo Dimnikarstvo Dovrtel d.o.o. še zavezanec za dostop do informacij javnega značaja. Sporna pa so izključno pravna vprašanja, to je, ali je prvostopenjski

■
—
■

organ pravilno uporabil določilo 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se dostop do zahtevane informacije zavrne, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, s tem, ko je v zahtevanih dokumentih prekril lokacije (naslove objektov, kjer so se dimnikarske storitve izvajale). Nadalje je sporno tudi pravno vprašanje, ki se nanaša na to, ali glede na spremenjeno zakonodajo Dimnikarstvo Dovrtel d.o.o. od 1. 1. 2017 dalje dejansko ni več zavezanec po ZDIJZ.

11. Po presoji sodišča sta prvostopenjski in drugostopenjski organ pravilno ugotovila, da je bilo potrebno podatke o lokacijah prekriti in da Dimnikarstvo Dovrtel d.o.o. od 1. 1. 2017 dalje ni več zavezanec po ZDIJZ. Sodišče se namreč strinja z razlogi obeh izpodbijanih odločb, zato v skladu z drugim odstavkom 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) glede tega ne bo navajalo razlogov za odločitev, ampak se v celoti sklicuje na razloge obeh organov v izpodbijanih odločbah. Sodišče zgolj poudarja, da sta oba organa pravilno ugotovila, da je bilo Dimnikarstvo Dovrtel izvajalec javne službe le do leta 2017 in da je podatek o naslovu v povezavi z ugotovitvami na posameznem dokumentu osebni podatek posameznika, ki je lastnik predmetne hiše, saj predstavlja podatek o lokaciji navedbo identifikatorja, na podlagi katerega je mogoče določiti posameznika, na katerega se nanašajo ugotovitve in dejstva na posameznem zahtevanem dokumentu.
12. Tožnik v tožbi navaja, da je drugostopenjski organ v odločbi napačno povzel, da je prosilec v vlogi za dostop do informacij javnega značaja izrecno zahteval, da se prekrije lokacija, na katero se nanaša dokument. S tem v zvezi sodišče ugotavlja, da je v drugostopenjski odločbi navedeno, da je prosilec v svoji zahtevi izrecno navedel, da osebni podatki na zahtevanih dokumentih niso predmet njegove zahteve in zato jih organ ni bil dolžan posredovati prosilcu (str. 5 odločbe). Iz navedenih razlogov po mnenju sodišča drugostopenjski organ zahteve ni napačno povzel. V zahtevi je navedeno, da naj prvostopenjski organ posreduje dokumentacijo brez osebnih podatkov (ali s prekritimi osebnimi podatki).
13. Sodišče se ne strinja s tožbeno navedbo, da v konkretnem primeru lokacija sama po sebi ne pomeni osebnega podatka. Drugostopenjski organ je dovolj prepričljivo v svoji odločbi obrazložil, da je z vpogledom v javne evidence GURS preveril lokacije navedenih objektov in ugotovil, da gre za enostanovanjske hiše in da je podatek o naslovu v povezavi z ugotovitvami na posameznem dokumentu, kar posledično predstavlja ta podatek, osebni podatek posameznika, ki je lastnik predmetne hiše. Sodišče pritrjuje ugotovitvi tožene stranke, da podatek o lokaciji predstavlja navedbo identifikatorja, na podlagi katerega je mogoče določiti posameznika, na katerega se nanašajo ugotovitve in dejstva na posameznem zahtevanem dokumentu in je zato posledično treba šteti naslov za osebni podatek posameznika.

14. Tožnik v tožbi citira 13. člen Zakona o dimnikarskih storitvah in s tem v zvezi navaja, da je dimnikar nosilec javnih pooblastil. Sodišče se ne strinja s to tožbeno navedbo. Pojem javnega pooblastila pomeni, da država pristojnosti za določeno oblastno ravnanje, ki bi bilo sicer v njeni pristojnosti, prenese na nek nedržavni subjekt (gospodarsko družbo, društvo, zavod, fizično osebo, ipd.). Dimnikarske storitve pa ne predstavljajo oblastnega ravnanja in že zaradi tega dimnikar ne more biti nosilec javnih pooblastil. Nedvomno je dimnikarska služba take narave, da deluje v javnem interesu, vendar pa to še ne pomeni, da je dimnikar nosilec javnega pooblastila. Tožnik, sklicujoč se na 21. člen Zakona o dimnikarskih storitvah, navaja, kaj vse se vpisuje v evidenco (ugotovljene pomanjkljivosti pri izvedbi pregleda ali meritve in ukrepi pristojnega inšpektorja ipd.) in sklicujoč se na to navaja, da dimnikarstvo vnaša javne podatke, ki so v javnem interesu, v javno evidenco. Sodišče se sicer s tem strinja, vendar pa to še ne pomeni, da je zaradi tega dimnikar nosilec javnega pooblastila. Tudi če so to podatki o emisijah v okolje, to ne pomeni, da je tisti, ki te podatke vpisuje, nosilec javnega pooblastila ali izvajalec javne službe.
15. Nerelevantno je tudi sklicevanje na sodbo glede statusa Študentske organizacije Slovenije, saj gre za povsem drugačen primer, ti primeri se med seboj razlikujejo. Dejstvo, da je bila v citiranem primeru Študentska organizacija Slovenije nosilec javnega pooblastila ne pomeni, da je nosilec javnega pooblastila tudi Dimnikarstvo Dovrtel.
16. V zvezi s tožbenimi navedbami, da naj bi bili določeni deli posredovane dokumentacije nerazločni, se sodišče prav tako pridružuje stališču tožene stranke. Sodišče se glede tega namreč strinja s toženo stranko, da je bilo zahtevi za dostop do podatkov iz leta 2016 ugodeno in da če tožeča stranka meni, da določeni podatki niso dovolj razločni, ji prvostopenjska odločba daje podlago za to, da od prvostopenjskega organa zahteva informacije na način, da bo seznanjena tudi s tistimi dokumenti, za katere meni, da niso razločni. Ker je bilo v tem delu zahtevi ugodeno, tožnik ne more izpodbijati odločbe prvostopenjskega organa iz tega razloga.
17. Neutemeljeno je tudi sklicevanje tožnika na to, da gre za kršitev evropske zakonodaje, ker naj bi šlo za prikrivanje podatkov o ogrožanju zdravja, saj iz evropske zakonodaje ne izhaja, da bi morali informacije javnega značaja v zvezi z dimnikarskimi storitvami dajati tudi tisti subjekti, ki ne sodijo med zavezance za dostop do informacij javnega značaja.
18. Do tožbenih navedb, ki se nanašajo na odločbo Informacijskega pooblaščenca z dne 3. 9. 2019 v povezavi z odločbo Ministrstva za okolje in prostor, pa se sodišče ne opredeljuje, ker navedena odločba ni predmet tega upravnega spora.
19. Ker iz zgoraj navedenih razlogov odločitev prvostopenjskega organa in tožene

stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo brez glavne obravnave, saj je ugotovilo, da pravno relevantna dejstva, na katerih temelji odločba, niso sporna, kar je natančneje pojasnilo že v tej sodbi. Kadar pa dejansko stanje ni sporno, sme sodišče na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 odločiti tudi brez glavne obravnave.

K točki II izreka:

20. Tožeča stranka je zahtevala tudi povrnitev stroškov postopka. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, trpi skladno s četrnim odstavkom 25. člena ZUS-1 vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 20. julij 2022

Predsednica senata:
mag. Nadja Marolt, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: